

Wyrok Trybunału (szósta izba izba) z dnia 6 grudnia 2018 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-672/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Podstawa opodatkowania – Obniżenie – Zasada neutralności podatkowej

(2019/C 44/06)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tratave – Tratamento de Águas Residuais do Ave SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Zasadę neutralności oraz art. 90 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu takiemu jak uregulowanie sporne w postępowaniu głównym, które przewiduje, że obniżenie podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej (VAT) w przypadku braku zapłaty może zostać dokonane przez podatnika dopiero po uprzednim zawiadomieniu przez niego o zamiarze umorzenia części lub całego VAT będącego podatnikiem nabywcy towaru lub usługi w celu dokonania przez tego ostatniego korekty kwoty odliczenia VAT, którego mógł on już być dokonać.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Ministero della Salute / Hannes Preindl

(Sprawa C-675/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Uznawanie kwalifikacji zawodowych – Dyrektywa 2005/36/WE – Uznawanie dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji wydanych po zakończeniu okresów kształcenia, które częściowo się pokrywają – Uprawnienia kontrolne przyjmującego państwa członkowskiego)

(2019/C 44/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero della Salute

Strona pozwana: Hannes Preindl

Sentencja

- 1) Artykuły 21, 22 i 24 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, iż zobowiązują one państwo członkowskie, którego ustawodawstwo przewiduje obowiązek wykształcenia w pełnym wymiarze godzin oraz zakaz jednoczesnej immatrykulacji na dwóch kierunkach studiów, do automatycznego uznawania dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, o których mowa w tej dyrektywie, wydanych w innym państwie członkowskim po zakończeniu kształcenia na kierunkach, które częściowo się pokrywają.
- 2) Artykuł 21 oraz art. 22 lit. a) dyrektywy 2005/36 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, żeby przyjmujące państwo członkowskie sprawdzało, czy spełniony jest wymóg, zgodnie z którym łączny czas trwania nie jest krótszy, a poziom i jakość kształcenia w niepełnym wymiarze godzin nie są niższe niż w przypadku ciągłego kształcenia w pełnym wymiarze godzin.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2018 r. – Republika Francuska / Parlament Europejski

(Sprawa C-92/18)

(2019/C 44/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas, E. de Moustier i B. Fodda, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności porządku obrad posiedzenia plenarnego Parlamentu Europejskiego ze środy, 29 listopada 2017 r. [dokument P8_OJ (2017)11-29] w zakresie, w jakim wpisano do niego debaty nad wspólnym projektem budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2018, porządku obrad posiedzenia z czwartku, 30 listopada 2017 r. [dokument P8_OJ (2017)11-30] w zakresie, w jakim wpisano do niego głosowanie wraz z towarzyszącymi mu objaśnieniami nad wspólnym projektem budżetu ogólnego, rezolucji ustawodawczej Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego [dokument P8_TA(2017)0458, P8_TA-PROV (2017)0458 w wersji tymczasowej] oraz aktu, na mocy którego, zgodnie z procedurą określoną w art. 314 ust. 9 TFUE, przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty
- utrzymanie w mocy skutków aktu, na mocy którego przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty do czasu ostatecznego przyjęcia tego budżetu na mocy aktu zgodnego z traktatami, w rozsądnym terminie od dnia ogłoszenia wyroku;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze rząd francuski wnosi o stwierdzenie nieważności czterech aktów przyjętych przez Parlament Europejski w ramach wykonywania władzy budżetowej podczas dodatkowej sesji plenarnej w dniach 29 i 30 listopada w Brukseli.

Pierwszy i drugi akt objęte wnioskiem rządu francuskiego o stwierdzenie nieważności stanowią porządki obrad posiedzeń Parlamentu Europejskiego ze środy, 29 listopada 2017 r. i czwartku, 30 listopada 2017 r. w zakresie, w jakim przewidują one, odpowiednio, debaty plenarne nad wspólnym projektem budżetu ogólnego na rok budżetowy 2018 oraz głosowanie wraz z towarzyszącymi mu objaśnieniami nad wspólnym projektem budżetu ogólnego.